

РЕШЕНИЕ

№ 1218

гр. София, 07.03.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 02.02.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5183** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/.

Образувано по жалба на Ф. Л. Д. – П. от [населено място], срещу частичен отказ, обективиран в писмо изх. № ДОИ – 7 от 16.05.2011г. на Председателя на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, с което е отказан достъп до обществена информация на основание чл. 328, ал. 2 и чл. 31, ал. 1 от ЗДОИ по искане за достъп до обществена информация вх. № ДОИ – 7 от 15.04.2011г. на жалбоподателката.

В жалбата си жалбоподателката твърди, че оспореният отказ /по т. 2 от писмото/ е незаконосъобразен, тъй като след като е направил преценка и се е позовал на отказ на трети лица за предоставянето на исканата информация, не се е произнесъл и не е направил преценка на наличието на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1 т. 5 и 6 от ДР на ЗДОИ. Твърди, че в конкретния случай е налице надделяващ обществен интерес, а именно исканата информация е свързана с това да бъдат установени необходимостта от увеличение на цените на електрическата и топлинната енергия през 2008 г., както и с доказателствата за тази необходимост.

Във връзка с това и във връзка с правото на всички потребители да знаят начина на формиране на предстоящата за плащане цена на електроенергията, надделява над търговската тайна във връзка с образуването на цените на електро- и топлоенергията, като обосновава надделяващ обществен интерес, който е основание за предоставянето на исканата информация. Иска оспореният отказ да бъде отменен и преписката върната на административния орган с указание да предостави исканата информация.

Ответникът по жалбата - Председателя на ДКЕВР, чрез процесуалния си представител юрк. К. в открито съдебно заседание и в представено становище твърди, че жалбата е неоснователна. Твърди, че в случая исканата информация засяга интересите на трети лица, а именно дружествата [фирма] и [фирма], а [фирма] изрично са отказали предоставянето на исканата информация. Предвид отказа на третите лица твърди, че е неприложима и разпоредбата на чл. 31 ал. 4 от ЗДОИ, тъй като цялата искана информация касае третите лица.

На следващо място твърди, че ДКЕВР не създава информация, а само я съхранява, тъй като тази информация е създадена от и съдържа данни за третите лица. Поради това твърди, че не може да даде разрешение за получаване на тази информация заради надделяващ обществен интерес, още повече че при подаване на заявлението си жалбоподателката не е заявила изрично и доказала наличието на такъв интерес.

По делото липсват доказателства за това кога жалбоподателят е бил уведомен за оспорения отказ, което е в тежест на административния орган, поради което настоящият състав приема, че жалбата е подадена в срок. Жалбата е подадена от страна - адресат на акта и съответно има интерес от оспорването му, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Въз основа на горното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 30 състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Със заявление вх. № ДОИ – 7 от 15.04.2011 г. жалбоподателката е поискала достъп до обществена информация в 4 точки, а именно списъка на членовете на ДКЕВР, участвали в заседание от 26.06.2008 г., стенограмата от проведеното заседание, протокола от него и всички материали по преписки №№ ПЦ-74/2008 г. на [фирма] и ПЦ-87/2008 г. на [фирма]. В заявлението е посочено по чл. 25 от ЗДОИ данните, както и формата, под която се иска достъпът до информация, а именно копие на хартиен носител.

Ответникът е поискал съгласие от третите лица за предоставянето на заявленията по цитираните преписки, като от [фирма] е постъпил изричен отказ за предоставяне на такава информация /писмо № М-513/05.05.2011 г. /.

По посоченото заявление за достъп до обществена информация е постановен частичен отказ изх. № ДОИ – 7 от 16.05.2011 г. от Председателя на ДКЕВР, като е уважено искането и е предоставен достъп до: информацията по т. 2 и 4 от искането, с изключение на информацията, представляваща заявления с вх. №№ Е-14-01-19/14.05.2008 г. и Е-13-32-18/15.05.2008 г. и в останалата част на заявлението.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по съображенията изложени по-долу. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният отказ е издаден от компетентен орган във връзка с представено по делото извлечение от протокол № 151 от 08.11.2010г. на ДКЕВР, с който по т. 6 е взето решение да бъде упълномощен председателят на ДКЕВР да взема решения за предоставянето или отказването от предоставяне на достъп до обществена информация и да уведомява писмено заявителите за това.

Оспореният частичен отказ е издаден при спазване на предвидената от закона форма -

писмена, при извършени съществени нарушения на административно-производствените правила и при неправилното приложение на материално-правни разпоредби, по съображенията изложени по-долу.

Съгласно чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Р. Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Безспорно ответникът в това производство се явява задължен субект по смисъла на ЗДОИ. Исканата от жалбоподателя информация касае предоставяне на заявленията на [фирма] и [фирма] за изменение на действащите цени и тарифи на електро- и топло-енергията.

Съгласно чл. 21 ал. 6 от ЗЕ ДКЕВР осъществява регулиране на цените в случаите, предвидени в този закон. Съобразно чл. 23, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗЕ при изпълнение на регулаторните си правомощия ДКЕВР се ръководи от следните основни принципи, а именно: осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и потребителите и осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и между групите потребители. Съобразно чл. 30, ал. 1, т. 4 от ЗЕ на регулиране подлежат цените, по които общественият доставчик продава електрическа енергия на обществените снабдители, на потребители, присъединени към преносната мрежа, и на разпределителното предприятие за покриване на технологичните разходи по преноса, а съобразно ал. 4 на посочения член регулирането на цените ще отпадне, тогава когато комисията установи наличието на конкуренция, която създава предпоставки за свободно договаряне на цените при пазарни условия. Съобразно чл. 31, ал. 1 от ЗЕ при изпълнение на правомощията си за регулиране на цените комисията се ръководи освен от принципите по чл. 23 и 24 от ЗЕ и от следните принципи, като по т. 1 от - цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин. Съобразно чл. 27 от НРЦЕЕ енергийните дружества подават до комисията заявление за утвърждаване на изменение на действащи цени, а съобразно разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от НРЦЕЕ към заявлението за извършване на регулаторен преглед по чл. 3, ал. 3 от Наредбата дружествата представят и редица документи, които да обосноват исканото изменение на цените.

Във връзка с горе цитираното, настоящият състав намира, че информацията, която се съдържа в заявлението и придружаващите го документи е обществена, тъй като касае обществения живот на Р. Б., както и в конкретния случай всички потребители на електрическа и топлинна енергия в район, снабдяван от посочените дружества. С получаване на исканата информация жалбоподателката би си съставила мнение относно дейността на задължения субект – ДКЕВР – и в частност би си съставил мнение относно дейността на комисията във връзка със спазване от нея на принципите въз основа, на които същата следва да действа при изменението на цените.

Жалбоподателката с получаване на информацията би си съставила мнение относно това ръководи ли се комисията от принципа за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и потребителите, осигурява ли равнопоставеност между отделните енергийни предприятия и групите потребители, както и ръководи ли се от принципа определените цени да са недискриминационни, но най-вече с исканата информация жалбоподателят ще си състави мнение относно това определените цени от регулатора дали са основани на обективни критерии.

Без информацията, подадена от енергоразпределителните дружества в заявлението, жалбоподателят не би могъл да си състави ясно мнение относно дейността на

регулатора и дали е определил цените въз основа на обективни критерии. Нещо повече исканата информация и предоставянето ѝ кореспондира със спазването на принципа за определянето на регулираните цени по прозрачен начин и би спомогнала отново на жалбоподателя да си състави мнение относно това извършваната от ответника дейност по регулиране на цените, извършва ли се по прозрачен начин. Въз основа на гореизложеното съдът намира, че поисканата информация е от категорията на обществената информация по смисъла на чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ, тъй като засяга обществения живот в страната и би помогнала на жалбоподателката да си състави мнение относно дейността на задължения субект – ответникът ДКЕВР и в частност да си състави мнение по отношение на неговата дейност във връзка със спазването на принципите по чл. 23, 24 и 31 от ЗЕ, въз основа на които ответникът следва да осъществява своята дейност.

На второ място, неоснователно е възражението на ответника, че публичността на информацията е осигурена по реда на чл. 36а от ЗЕ и чл. 29 от НРЦЕЕ, както и по реда на чл. 14 от ЗЕ. Това е така, тъй като чл. 36а от ЗЕ и чл. 29 от НРЦЕЕ вменяват в задължение на енергийните и топлопреносните дружества да оповестят предложението си за утвърждаване на нови цени или за изменение на действащите. Това обаче включва само предложението нови или изменението на стари цени, като крайна сума, но не и обосновката за това, а именно какво налага промяната на цените. Тази информация безспорно способства за осигуряване на публичност, но не може да спомогне на жалбоподателя да си състави мнение относно дейността на задължения субект ДКЕВР относно извършването на неговата дейност, т.е. относно спазването на принципите, посочени по-горе и относно това дали исканата съответно одобрена промяна се базира на обективни критерии, тъй като това може да се извлече след съпоставка на обосновката за изменение на цените и приетите за основателни т.е. обективни критерии от ДКЕВР.

Неоснователно е и възражението, че информацията може да се получи и публичността се осигурява, чрез общественото обсъждане по чл. 14 от ЗЕ. Това е така, защото не би могъл да се получи обществен дебат върху изменение, за което не е налична достатъчно предварителна и конкретна информация. В тази връзка съдът намира за необходимо да отбележи, че макар в ЗЕ и НРЦЕЕ да е предвиден специален ред за оповестяване на информация във връзка с искано изменение на цените, то този ред касае само и единствено оповестяването на намерението за изменение на цените, както и проектното решение за изменение или не на цените. По отношение на другата информация съдържаща се в заявлението за изменение на цените, настоящият състав намира, че е изцяло приложим общият ред по ЗДОИ, като преценката в тази връзка се извършва именно по реда на ЗДОИ, т.е. представлява ли информацията обществена такава и чрез нея лицето искащо я ще си състави ли мнение за дейността на задължения субект.

На трето място, оспореният отказ е постановен на основание чл. 37 ал. 1 т. 2 от ЗДОИ, а именно, че информацията засяга интересите на трети лица и няма изричното негово писмено съгласие за предоставяне на информацията. Между страните по делото не се спори, че поисканата информация засяга интересите на трети лица, като едното от тях е изразило изрично несъгласие за предоставянето на информацията. При постановяване на оспореният отказ обаче административният орган не е съобразил втората част от посочената разпоредба на чл. 37 ал. 1 т. 2, а именно, че това, че информацията засяга трето лице, което не е дало съгласие за разкриването ѝ не е основание за отказ, тогава

когато е налице надделяващ обществен интерес. В конкретния случай административният орган не е изследвал наличието на надделяващ обществен интерес, както и не е изложил мотиви във връзка с това, че не е налице надделяващ обществен интерес. Това представлява съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като основанията за отказ по чл. 37 ал. 1 т. 2 от ЗДОИ изисква преценката и аргументирането на липсата на надделяващ обществен интерес, за да се постанови законосъобразен отказ. Като не се е произнесъл по допуснатото изключение, при наличието на което е задължително предоставянето на поисканата информация и като не е изложил мотиви в тази връзка, административният орган е постановил незаконосъобразен акт.

На последно място за пълнота на изложението настоящият състав намира, че следва да разгледа въпроса дали в конкретния случай е налице или не е налице надделяващ обществен интерес. В тази връзка съгласно § 1 т. 6 от ДР на ЗДОИ „Надделяващ обществен интерес е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по [чл. 3](#)”. Видно от цитирания текст наличието на надделяващ обществен интерес е налице в четири посочени хипотези, а именно, когато информацията се иска с цел – на първо място разкриване на корупция и злоупотреба с власт, на второ – за повишаване на прозрачността и отчетността на задължен субект. Достатъчно е наличието на едно от условията посочени в § 1 т. 6 от ДР на ЗДОИ, за да се обоснове наличието на надделяващ обществен интерес. В конкретния случай, тъй като информацията засяга две търговски дружества и доколкото в писмото, с което не се дава съгласие за предоставяне на информацията изобщо не се съдържа твърдение дали поисканата информация е търговски чувствителна, настоящият състав намира, че следва да се изложат аргументи във връзка с това представлява ли информацията търговска тайна. В чл. 17 ал. 2 от ЗДОИ е предвидено, че информацията, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес, като по ал. 3 на посочената разпоредба обаче отново се изисква обосновка от задължения субект защо поисканата информация би довела до нелоялна конкуренция. Освен това § 1 т. 5 от ДР на ЗДОИ предвижда случаите, когато информацията не представляват "производствена или търговска тайна", а именно, когато касае факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. До доказване на противното обществен интерес от разкриването се предполага, че е налице, когато информацията: а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по [чл. 3, ал. 1](#), относно вземаните от тях решения; в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законите задължения от субектите по [чл. 3](#).

Във връзка с посочените по-горе разпоредби настоящият състав намира на първо място, че поисканата информация и предоставянето ѝ не би довела до нелоялна конкуренция. Този извод се подкрепя от разпоредбата на чл.30 ал. 4 от ЗЕ регулирането на цените на електроенергията ще отпадне тогава когато е налице конкуренция, която да създава условия за свободно договаряне на цените на пазара. Предвид това, че посочените дружества [фирма] и [фирма] са поискали изменение на цените от регулативния орган, както и във връзка с това, че цените се регулират, както и във връзка с другото

гореизложено съдът намира, че все още не е налице конкуренция на пазара за продажба на електроенергия. При липсата на конкуренция съответно и не може да бъде налице нелоялна такава. Т.е. в конкретния случай не е приложима разпоредбата на чл. 17 ал. 2 от ЗДОИ.

Във връзка с изложеното най – накрая настоящият състав намира, че в конкретния случай е налице надделяващ обществен интерес във връзка с легалното определение дадено в § 1 ал. 1 т. 6 от ДР на ЗДОИ във втората хипотеза, а именно – за повишаване на прозрачността и отчетността на задължения субект ДКЕВР, във връзка със спазване на принципите по чл. 23, 24 и 31 от ЗЕ при постановяване на решение за изменение на цените на електроенергията. Съдът намира, че така обоснования обществен интерес преодолява даденото несъгласие /изрично и мълчаливо/ на третите лица за разкриване на поисканата информация.

Въз основа на горното съдът намира, че оспореният отказ е постановен и в противоречие с материално правните разпоредби, а именно не е разпоредбата на чл. 37 ал. 1 т. 2 от ЗДОИ във връзка с § 1 ал. 1 т. 5 и 6 от ДР на ЗДОИ.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав счита, че оспореният в това производство частичен изричен отказ, обективизиран в писмо изх. № ДОИ - 7 от 16.05.2011г. на Председателя на ДКЕВР, за предоставяне на достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № ДОИ - 7 от 15.04.2011г. на жалбоподателката, е незаконосъобразен, поради нарушение на материално правни норми, тъй като поисканата информация е от категорията на обществената такава, като същата не попада в ограничението на чл. 37 ал. 1 т. 2 от ЗДОИ, поради наличието на надделяващ обществен интерес, както и поради допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Поради горното настоящият състав намира, че оспореният отказ следва да се отмени и делото да бъде върнато с указание да предостави исканата информация.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изричен частичен отказ, обективизиран в писмо изх. № ДОИ – 7 от 16.05.2011г. на Председателя на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, с което е отказан достъп до обществена информация по искане за достъп до обществена информация вх. № ДОИ – 7 от 15.04.2011г. на жалбоподателката Ф. Л. Д. – П. от [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на Председателя на ДКЕВР с указание да предостави на Ф. Л. Д. – П. от [населено място] поисканата със заявление вх. № ДОИ - 7 от 15.04.2011 г. обществена информация в срок от 1 (един) месец от влизане на решението в сила.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: